

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18357/2022
08.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Марине Милановић и Весне Станковић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., Град ..., чији је заједнички пуномоћник Тања Митровић Јанковић адвокат из ..., против тужених Републике Србије коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Ваљеву и Града Ваљева кога заступа Градски правобранилац града Ваљева, ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији туженог Града Ваљева изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 246/2022 од 26.05.2022. године, у седници одржаној 08.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог Града Ваљева изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 246/2022 од 26.05.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог Града Ваљева изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 246/2022 од 26.05.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П 5285/21 од 11.10.2021. године, у првом ставу изреке делимично је усвојен тужбени захтев и утврђено да су тужиоци сувласници са по $\frac{1}{2}$ дела на к.п. бр. ... КО ..., коју чини земљиште под зградом – објектом у површини од 16 м², земљиште уз зграду – објекат у површини од 0.05.00 ха и воћњак треће класе у површини од 0.01.44 ха (све укупне површине 06.60 ха), уписане у ЛН бр. ... КО ... по основу одржаја, што је тужени Град Ваљево дужан да призна и дозволи да се тужиоци као сувласници исте упишу у катастар непокретности. У другом ставу изреке одбијен је тужбени захтев против тужене Републике Србије, у делу којим су тужиоци тражили да се утврди су сувласници са по $\frac{1}{2}$ на к.п. бр. ... КО ..., што би тужена Република Србија била дужна да призна и дозволи да се тужиоци као сувласници упишу у катастар непокретности, као неоснован. У трећем ставу изреке утврђено је да су тужиоци сувласници са по $\frac{1}{2}$ на к.п. ... КО ..., њива пете класе, површине 0.06.40 ха, уписане у ЛН бр. ... КО ..., по основу одржаја, што су тужени дужни да признају и дозволе да се тужиоци као сувласници исте упишу у СКН Ваљево. У четвртном ставу изреке утврђено је да су тужиоци по основу одржаја и градње сувласници са по $\frac{1}{2}$ дела на два породична стамбена објекта постојећа на к.п. бр. ... и

к.п. бр. ..., обе у КО ..., што су тужени дужни да признају и дозволе да се упишу као сувласници у СКН Ваљево. У петом ставу изреке обавезани су тужени да тужиоцима накнаде трошкове парничног поступка у износу од 131.800,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 246/22 од 26.05.2022. године, у првом ставу изреке потврђена је првостепена пресуда у првом, трећем, четвртном и петом ставу изреке, а жалбе тужених су одбијене као неосноване. У другом ставу изреке одбачена је жалба туженог Града Ваљева изјављена против става другог изреке првостепене пресуде, као недозвољена. У трећем ставу изреке одбијен је захтев тужене Републике Србије за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужени Град Ваљево је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено побијаном пресудом је утврђивање права својине на објектима и земљишту на коме се налазе. Побијана одлука којом је усвојен тужбени захтев донета је уз правилно тумачење материјалног права и у складу је са судском праксом и правним схватањима. Ревизија се формално позива на законске разлоге за примену одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, али без достављања доказа о постојању другачије судске праксе. На основу изнетог Врховни суд налази да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, из чега произилази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари ради утврђивање права својине поднета је 26.08.2019. године, а у тужби је вредност спора означена износом од 50.000,00 динара, па тај износ представља вредност предмета спора.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић